

גוליון מס' 41
מומלץ להדפס את הגלוון ליראת שבת

ראש הישיבה

נקודה מתוך "לחיות עם פרשת השבוע"

הדברים הללו חשובים במיוחד ביום שבת בהם אנו רואים כיצד ניתן שליטה בארץנו לעם אחר. הדברים כوابים מאד, וגם הארץ ישראל זה כواب.

הזכרנו בעבר את דברי התנ"הoma, על האדם המביא ביכורים לבית המקדש (תנ"הoma כי תבוא, א'): "... והולך לירושלים ובאו ועומד באמצע העזרה ומבקש רחמים על עצמו ועל ישראל ועל ארץ ישראל, שנאמר: 'השכיפה ממעו קדר' וגו'" (דברים כ", ט"ו), ולא עד אלא שהיה אומר: אני זו מכואן עד שתעשה צרכי היום הזה".

ארץ ישראל היא הארץ חיים, וכשהיא ניתנת לשליטה עם זו היא מוגישה בכם ומצטערת. כאשר נותנים את הארץ למי שלא יידע להעיר את מעלהה, זה כواب לה. עברים בכם על "לא תחנן" (דברים ז', ב') - לא תתן להם חניה בקרקע מה כواب. לנו ולארץ. אלו מצפים שנוכלים לומר "אשר", שהארץ תהיה מאושרת כשהיא תהיה בידי יהודים שיעודים להעיר את קדושתה ומלטה.

אנו צורכים להתפלל וללמוד את עניינה של הארץ ושל מעורה המכפלת, כדי שהיא תהיה מאושרת, והארץ תעניק למקומה הרואי לה. אין שמחה ואושר לקרקע מאשר חורת העם אל הארץ, וחורת הארץ לידי העם.

בימים אלו אנו חווים בתוך כל ההתקדמות הגדולה של גאלת ישראל גם זמנים קשים.

אנו בטוחים שככל מה שעם אחר בונה הארץ, בפאר ובהרבה - יגיע בסוף לדיינו. זה תלוי בנו, בתפילהינו, בלימוד וביעון הטובה על המצויאות.

ນבקש רחמים על הארץ, שתשזכה להגיעה למקוםה. בקריאת הפרשה נרגיש את האוושר הגדל של הארץ כשהיא זוכה לחזור לבניה, ובעה כל הארץ ישראל תהיה בדי כל עם ישראל בגאותה השלמה במירה בימינו.

מתוך שיעור שניתנו בתאריך כ"א מרחשון תשפ"ב.
השיעור המלא נמצא באתר הישיבה.

בלימוד הפרשה היהת לי הפתעה גדולה. ביום שני קראתי את "שנוי" של הפרשה, וכשקרأت את הפסוק הראשון - לא הבנתי איך קראתי את הפסוק זהה עשרות שנים ולא שמתי לב לתופעה מיוחדת בו (בראשית כ", י"ז):

"וַיָּקֹם שְׂדֵה עֲפֹרוֹן אֲשֶׁר בְּפִקְפָּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְּרָא שְׂדֵה וּבְפִמְּרָא אֲשֶׁר בָּזְבֻּן קָצֵן אֲשֶׁר בְּשְׂדֵה בְּכָל גְּבֻּלָּן סְבִיב".

חמש פעמים מופיעה המילה "אשר" בפסוק. זה היופיע היחיד בתנ"ך. בכל התנ"ך אין פסק שיש בו יותר משלוש פעמים "אשר", וכן חמיש פעמים. חיפשתי במפרשים ולא מצאתי מי שմדבר על כך. הפסוק נראה ממש מוזר. נשחתי במחשבות, בהשראת דבריהם שכתבו המפרשים על הפסוק.

מר' צדוק הכהן מלובין למדנו, שכאר רוצים לעמוד על מהותו של עניין, יש לעיין בפעם הראונה שהוא מופיע בתורה. היכן הופיעה הראשונה של המילה "אשר" בתורה? (בראשית א', ז':)

"וַיַּעֲשֶׂה אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין סְפִינִים אֲשֶׁר מִפְסָת לְרַקִיעַ וּבֵין סְפִינִים אֲשֶׁר מִלְּעָל לְרַקִיעַ וְיָהִי קֹדוֹם".

בימים השני נבראה המחלוקה, ההפרדה בין המים אשר מתחת לרקע ובין המים אשר מעל לרקע.

"אשר" הוא ביטוי המבטא את המקום המזוהה לכל דבר. בתחילת יש לקבוע לכל דבר את מקומו ולהבדיל בין הדברים. לאחר מכן ניתן לחבר בין הדברים, אחר שכל אחד נמצא במקומו הרואיו לו.

כך גם אצלנו, המילה "אשר" באח לצין את המקום של הקרקע.

השدة נגאלת מידי עפרון והגיעה למקומה הרואיו לה, לאברהם. "אשר" הוא גם לשון שמחה ואושר. "ויקם השדה" - תקומה הייתה לו (רש"י). השدة שמחה ומושרת כאשר היא קמה מידי של עפרון לידי אברהם.

ఈ השדה הייתה בדי עפרון, הוא לא ידע להעיר את מעלהה. הוא לא ראה בה את פתח גן עדן, אלא סתם שדה טרשיים. השדה הייתה בזיהה עניינו. כמה מסכנתה הייתה השדה בדי עפרון, וכמה שמחה ומאושרת הייתה כהה כאשר באה ידי אברהם.

פינת הילדים

נשיות חי'וף ככרה וכרכ'ן!

(לאחר מציאת המושג בקשר לשולחן שבת מאבאמא להרחב על המושג שמצוותם)

חביבים כפואים הכל...

3. מה רצתה אליעזר
עבד אברהם
בליבו?

2. במא ברך ה'
את אברהם?

1. מה הקשר
בין סור
פרש"ת וירא"
לחילת
פרש"ת חי'
שרה"?

"ותקע כף ירך יעקב, וду שכוונתו היה לעשות יעקב בעל מום כדי שלא יזכיר במערה...
ולא עלה בידו, שמיד ריפה אותו האל יתברך, באמורו 'ויבא יעקב שלם'..."

ותקעו ליעקב ביתך תקווע במקום נאמן להקבר במערה הנזכר כדי לעבור זרעו דרך שם לגן עדן".

רבי אברהם איזורי, "חסד לאברהם", אבן שתייה, עין הארץ, י"ג, י"א

צילום: באדיבות המשפחה

בימים רבים השבע התקיים בישיבה עברLOC זכרו של תלמיד הישיבה יואל להנגל ז"ל שנרצח בברית שמונה לפני חמישה שבועות. בערב השחתפו הרב הראשי לישראל, הרב דוד לאו שליט"א, וכן רב העיר מעלות, הרב מאיר סייג, ורב קהילת הרוב"ם במעלות, הרב יוסף יגודה, ראש העיר מעלות, ארקי פומרץ ונציג מעמדות שבין ישראל המסיעות בעליית וקליטת בני המנשא.

הרב הראשי לישראל דבר על עשרה הניסיונות שעבר אברהם אבינו ואיך ממשיכים הלאה. רב העיר מעלות עסק בסוגיית הגמרא על רצח הכהן בתרומות על נטילת תרומת החדש בעילוי לבש המזבח ועל היחס לפresherית עגלה ערופה המזוכרת באותה סוגיה.

ראש הישיבה המשיל את עם ישראל למטוס, שאם איןנו מסוגל לטוס מעלה, הוא הופך לגוטואה ולא ניתן להשתמש בו כמכוניות פשוטה על הקרקע. הרוב יוסף יגודה שמשימש בעבר כר"מ בישיבה, דבר על אחדות הקהילות במעלה ושיטות קהילת העולמית בחילך רלמי ופרד מהזיבור רגול'ן ועיר מעלומ

ראש העיר דבר על חשיבות קבלת השונה במעלות ובכל הארץ, ואביו של יואל ז"ל דבר על הגדול של המשפחה ושל הקהילה כולה, והביע שמחה על כך שתלמידי הישיבה החליטו להכנס ספר תורה לזכרו של יואל ז"ל.

"**יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילָה שָׁלוֹה בַּאֲרֻמְנוֹתֶיהָ.**
לִמְעוֹן אֲחֵי וּרְעֵי אַדְבָּרָה נָא שָׁלוֹם בָּהּ.
לִמְעוֹן בֵּית ה' אֶלְהֵינוּ אַבְקָשָׁה טוֹב לְהָ".

עיר האבות קריית ארבע - חברון | חנוך תומר | מהזור כ"ב

לסייעם נספר קצר על מה שקרה בחברון בפרשׁת חי שרה. הכרזות שחשטו הרקע מילוי התחשנות

בחדש ימים לפני שבת חי שרה מתחילה הודהות בטלפון –
האם יש מקום לינה בקרית ארבע וכי יכול להשכיר את דירתו
לשכנת זו.
ימים רבים לפני שבת קודש מרגשת התרחשות בעיר האות
לקראת הגעתם של הבנים. יש מי שכבר מגיע עם הקרוואן שלו
משפר טוח מטרים ספורים הכி קרוב למערת המכפלה.
המאחרים יסתפקו בחניה במרקח הליכה של 10 דקות
מהמערה בשל אפס מקום. ישנים כאלו שיגיעו עם רכבם וילונו
בספסל במהלך השכנת, וישנים שיגיעו עם אוהלם הצנווע וימצאו
ושaan רחצני של אחד החנשייטים

בבוקרו של יום השישי ניתן לראות המונחים של ערך בית ישראל: נשים, ילדים וטף, ספרדים ואשכנזים, חרדים וסורגים, "חוצניקים" מקומיים מכל הגילאים, וכולם כולם נוחרים כל אחד למקום לינותו ואורחותו כדי שיחפנה בערב להחל למקומן חלקת השדה ובו

בהת乾坤 נרחבת שבחת מומחה ומרוגשת כאיש אחד בלב אחד בכל הנוסחים – תימני, ספרדי, אשכנזי, קרליבך ועוד. התפילה מתקינות במבנה המערה ומוחזקה לו, המונונים חמונים כולם נקבעו באו לד.

אשרינו רצון שנכח לראות באחדותנו וחיבורינו (עלvr כך שמה חברון
מלשון חיבור) קרוב קרוב לאבינו שבשמיים בבית מקדשו
תפארתנו שיבנה במחורה בימינו.

שבת שלום מעיר האבות קריית ארבע היא חברון.

השם יתברך בוחר להתחיל לתאר את סיוף קבורת וקנית
חולקת השדה והמערה אשר בו במילאים שלכורה מנגדות לעניין.
הינו מצפים שהסיפור יפחח בענין מותחה וקבורתה של שרה
אםנו. בכל זאת מתחילה הפרשה בענין החיים: "ויהי חמי שרה".
רש"י מפרש לנו מה סיבת פירוט חייה של שרה: אריכות חיים
לא חטאיהם וופיו.
הרבי מלובבבי' צוק"ל חזר ואומר בשיחותיו שתורתנו, תורה
חaims היא ועלינו לחפש מה התורה רוצה למדנו כאן לימינו
אללה?

הברוכה
שנמצאים בעולם, שישנו לנו את עמו ויסבו את הערכים בדרך
יש צורך בתבלין מתאים, שנוציאר טעם לכוחות הטעובים
שהתהייה לנו בחירות, שכר, וללא נבוש.
והמטיעים, נשתר מאתנו עולם הבא, מראהו, שכרו וטעמו, כדי
אננו, החיים בعلמא הדין, טבעוים בו עם ערכיו הרגעים
אחולוק מכל מה טובנותוי, ומקווה שאלו ילמדוני לחוי שלוי.

לשם כך מונה לנו התורה את החסתכלות על העולם הזה. יומתנה של שרה בא למדנו מה הם הערכיהם האמתיים בהם כדי לא להשיקע: שמירה וצופה של ערכי החיים ודבקות במטרה – תורה ומצוות לחים או רוכי טווח כשרה אמונה. ודבקות במטרה לא חטא – ללא החטא המטריה, כשרה אמונה. שמירה וחיבור למחות הפנימית שאצל שרה הוא בא לידי ביטוי ביופיו, שכן הוא חלק שאביה מחזיר לאישתו.

יום מותה של שרה הוא יום קניתה של חלקה חשובה בארץ
חדשנו, יום בו נוהרים המונינים לציון מאורע זה. בעבר, עם כל
הצער והקושי של אברהם אבינו שהגיעו לספרן לשירה – בספר על
מהותה וחיה, ולבוכתה – זו היא הדרכ הטעבית בה מתה
האדם במצב של מוות אבל ואבדן. שם ודוקא שם נזרעת תקווה,
קניין, יושר ואמת לטוחה הקורב והרחוק.
ומיד לאחר מכן מספרת לנו התורה על בניין ביתו של יצחק אבינו
עליו חשלום.

ההטעות והסתכלות מחיי שעה לחוי עולם, היא הדרך בה מדריכה אותנו התורה בטהילה של פרשת חי שרה. חי עולם נטע בתוכנו היא ההסתכלות ארכות הטוח של שרה והוא תוכן חייה של שרה. המות הוא רגעי, מטעה ומוריד.